

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

De obseruatione mandatorum, deqúe illius necessitate, & impossibilitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

De obseruatione mandatorum, deque il-
lius necessitate, & possibili-
tate.

C A P V T X I.

Nemo autem, quantūuis iustificatus, libe-
rum se esse ab obseruatione mandatorum
putare debet: nemo temeraria illa, & à Patri-
bus sub anathemate prohibita voce uti, Dei
præcepta homini iustificato ad obseruandum
esse impossibilia, nā bDeus c impossibilia nō d
iubet, sed e iubēdo monet, & facere, quod pos-
fis, & petere quod nō possis: & adiuuat, ut pos-
fis. f Cuius mādata graua non sunt; cuius g iu-
gum suaue est, & onus leue; qui enim sunt filij
Dei, Christum diligunt: qui h aut diligunt eū,
ut ipsemet testatur, seruāt sermones eius: quod
vtiq; cum diuino auxilio præstare possunt. li-
cet enim in hac mortali vita quātumuis sancti
& iusti in leuia saltem & quotidiana, que et-
iam venialia dicuntur, peccata quandoque ca-
dant, non propterea desinunt esse iusti, nam
k iustorum illa vox est & humilis, & verax:
Dimitte nobis debita nostra, quo fit, ut iusti i-
psi eō magis se obligatos ad ambulādum in via
iustitiæ sentire debeant, quo liberati iā à pec-
cato, l serui autem facti Deo m sobriè, iustè, &
piè viuētes, proficere possint per Christum Ie-
sum: per quē n accessum habuerunt in gratiam
istam. o Deus namq; p sua gratia semel iusti-

C

fica-

b Ex Aug.
c. 43. lib.
de nat. &
gratia.
c. 1. Ioa. 5.
inf cā. 18.
d Arauf.
2. c. 25.
e Vide
Hier. in
epist. ad
Ctesiph.
1. Ioa. 5.
f Matt. 11.
Ioa. 11.
g Ioa. 14.
Conc. A-
fric. ca. 81.
82. & 83.
h Concil.
Mileuita-
num, c. 7.
8. & 9.
i Matt. 6.
Luc. 11. c.
adhuc, &
c de quo-
tidianis,
de pœnit.
dist. 3.
k Rom. 6.
l Tit. 2.
m Infra
can. 20.

n Ro. 20. ficatos non deserit, nisi ab eis prius deseratur,
o Aug. li. itaq; nemo sibi in sola fide blandiri debet, pu-
de nat. & tans fide sola se heredem esse constitutum, he-
gratia c. reditatemque consecuturum, etiamsi Christo
16. & Pro. non q; compatiatur, vt & conglorificetur: nam
cent. 7. ad & Christus ipse, vt inquit Apostolus, x cū esset
c. Gallo- filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obediē-
rum, & re- tiam; & consummatus factus est omnibus, ob-
spon. ad temperantibus sibi, causa salutis eterne. Pro-
7. obiect. pterea Apostolus ipse monet iustificatos, dicēs:
Vincent. p Rom. 8. Nescitis, quod ij, qui s in stadio currunt, omnes
q Phil. 2. quidem currunt, sed vnus accipit brauium? sic
r Heb. 5. currite, vt comprehendatis. t Ego igitur sic cur-
f 1. Cor. 9. ro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi
t 1. Cor. 9. aërem verberans: sed castigo corpus meum, &
in seruitutem redigo: ne fortè, cū alijs præ-
dicauerim, ipse reprobus efficiar. Itē princeps
u 2. Petr. 1. Apostolorum Petrus: uS atagite, vt per bona o-
pera certam vestram vocationem & electionē
faciatis. hec enim faciētes, non peccabitis ali-
quādo. x Vnde constat eos orthodoxæ religio-
nis doctrinæ aduersari, qui diuī iustum in o-
mni bono opere saltem venialiter peccare, aut
quod inolerabilius est, pœnas æternas mereri:
atque etiam eos, qui statuūt in omnibus operi-
bus iustos peccare, si in illis suā ipsorum socor-
diam excitando, & sese ad currendum in sta-
dia cohortando, cū hoc, vt in primis glorifi-
cetur Deus, mercedem quoq; intuentur æter-
nam. y cū scriptum sit: Inclinaui cor meū ad
faci-

y inf. can.
31.
Psal. 118.

faciendas iustificationes tuas propter retribu-
tionem & de Mose dicat a Apostolus, quod
respiciebat in remunerationem.

a Heb. 11.

Prædestinationis temerariam præsum-
ptionem cauendam esse.

CAPVT XII.

Nemo quoque, quamdiu in hac mortalitate
viuitur, de arcano diuine prædestinatio-
nis mysterio vsque adeo præsumere debet, vt
certo statuatur se omnino esse in numero præde-
stinatorum: quasi verum esset, quod iustifica-
tus aut amplius peccare non possit, aut, si pec-
cauerit, certam sibi resipiscentiam promittere
debeat. nam, nisi ex specialireuelatione, scire
non potest, quos Deus sibi elegerit.

infr. ean.

15. & 16. c.

corripia-

tur in fi.

24. q. 3.

Ezec. 18.

Galat. 3.

De perseuerantiæ munere.

CAPVT XIII.

Similiter de perseuerantiæ munere, de quo
scriptum est: Qui perseuerauerit vsque in
finem, hic saluus erit: quod quidem aliunde
haberi non potest, nisi ab eo, qui potens est eum,
qui stat, statuere, vt perseueranter stet, et eum,
qui cadit, restituere: nemo sibi certi aliquid
absoluta certitudine polliceatur: tæetsi in Dei
auxilio firmissimam spem collocare, & repo-
nere omnes debent. Deus enim, nisi ipsi illius
gratiæ defuerint, sicut d. cœpit opus bonum ita
perficiet operans velle, & perficere. Verun-
amen qui se e existimant stare, videant ne

b Mat. 10.

& 24. c.

suggesta

7. q. 1. & c.

nō reuer-

tebantur,

de poeni-

diit. 2. in-

fra ca. 16.

& 22.

Ezec. 33.

c Rō. 14.

Philip. 1.

1. Cor. 8.

d Phil. 1.

& 2.

e 1. Cor.

10.